

KÅRÖD HEDE- BLADET NR 15

Uddevallakonstnären Gunnar Åberg,
Sidensvansar 1891 (äg. Ulla Hagsköld)

December 2004

Kära släktingar!

*Skin solen om juledag fullkomligt klar
Det betyder ett gott fruktsamt år.
Kommer då storm och slaskugt vä'r
Liten frukt det oss tillhanda bär.*

Detta citat ur den gamla bondepraktikan anknyter till temat för årets artiklar i Kåröd-Hedebladet nämligen stamfädernas liv och leverne i hembygden, dvs. Myckleby socken och angränsande socknar. Fotot från Uddevalla hamn på s. 5 från förra sekelskiftet påminner oss om en tid då många i släkten fanns ombord på seglande skepp i fraktfart. Men innan vi landar där vill jag omtala, att vi i år hade ett släktmöte den 12 juni på Åh stiftsgård.

De församlade resonerade som vanligt kring möjligheten att aktivera medlemmarna och öka deras intresse att sända in bidrag för publicering samt att värva nya medlemmar.

Ett projekt som skulle kunna bilda en ram kring medlemmarnas egen släktforskning diskuterades, nämligen en bok med en

sammanställning av hembygdens historia utifrån ett Kåröd-Hedeperspektiv. Att i en sådan bok samla vad olika släktingar skrivit om i tidigare Kåröd-Hedeblad och komplettera detta med nya forskningsresultat, bilder och annat källmaterial skulle kunna bidra till att i synnerhet yngre släktingar fick en samlad bild av släktens förflutna insatt i ett lokalhistoriskt sammanhang. Genom att tryckning och bokproduktion numera blivit billigare tack vare möjligheten att göra det mesta jobbet själv via datorn betyder att kostnaden för denna bok inte behövde bli så avskräckande – kanske 200 – 300 kronor.

Att släktmötet beslöt höja årsavgiften från 2005 till 100 kronor får ni därför ses i ljuset av en samfäll önskan att driva föreningens verksamhet framåt på olika sätt. Till detta krävs lite mer pengar i kassan.

Protokollet bifogas. Där framgår sammansättningen av den nya styrelsen. **Glöm inte** att snarast betala in årsavgiften! Föreningens postgiro: 942614-9 Värva nya medlemmar bland släktingarna! **Glöm inte** att anmäla adressförändring! Föreningens internetadress är: www.karodhede.se

Så önskas alla släktingar en **GOD JUL** och **ETT GOTT NYTT ÅR** och att solen månne skina på juledagen.

Olof Johnard Skårsgratan 14
Ordförande 412 69 Göteborg
Släktföreningen Kåröd-Hede

Nya medarbetare: Ylva och Max

Nils Rasmusson levde när sillen gick till

Släktföreningen har som bekant bestämt sin utgångspunkt från Nils Rasmusson (1753-1825) och hans hustru Inger Olsdotter Torbjörnsson (1765-1849). Nils var född i Stala socken Nedre Dale men utnyttjade 1783 ett förpantningsbrev för att flytta till Kåröd som var ett säteri men som styckvis försålades till bönder. År 1810 får tre bönder köpa Kåröd: Anders Olsson ½ hemman, Nils Rasmusson 5/16 hemman, Bernt Toresson 3/16 hemman. En liten utvikning om detta bör kanske göras. Från medeltiden hade adeln vissa privilegier, i första hand skattebefrielse för sina egendomar (frälsejord). De gårdar där adelsmännen bodde (hade sitt säte) kallades säterier. De måste vara ståndsmässigt bebyggda (t.ex. boningshus med säteritak, jaktpark, karpdamm, kvarndamm, körsbärsträdgård, humleodling) och jorden skulle vara välskött. Men om adelsmannen råkade i pengaknipa kunde han behöva förpanta eller sälja sin jord till icke ståndspersoner och då blev den vanlig skattejord.

Inger var född i Rörvik Stala socken och hennes faders gård låg inte så långt från Nedre Dale där unge Nils bodde. En ung mans väg till ena pigo var ju under denna tid utan semestrar, cyklar och bilar ofta begränsad till vad grannskapet hade att bjuda.

Det är intressant att söka koppla samman parets tillvaro med den ekonomiska utveckling som ägde rum i Bohuslän under deras livstid. Jag tänker då framför allt på det stora sillfisket.

Den verkligt stora perioden varade från 1752 fram till 1805 dvs. under större delen av Nils Rasmussons liv. Det finns ett mycket rikt källmaterial för 1700-talets sillfiske och många forskare har sökt att ge en korrekt bild av vad som hände.

Landshövdingen i Göteborg meddelade i ett brev till Kommerskollegium på våren 1753, att sillen hade kommit in i en otrolig ymnighet i södra skärgården från Göteborg till Marstrand och ytterligare några mil längre norrut. Det unika var att sillen stod tätt i inre delarna av skärgården och att fångstmöjligheterna därigenom var goda. Man använde både garn och landvad. För att man skulle kunna tillgodogöra sig all denna sill krävdes förädling i form av konservering genom saltning. Ett annat förädlingssätt var trankokning. Tranen kunde användas till lyse (lampolja), målning, såptillverkning. Det har gjorts beräkningar av hur stora kvantiteter sill som fångades årligen och beräkningen av mellan 2 och 3 miljoner hektoliter under den bästa perioden på 1780-talet kan hålla för en kritisk granskning. Det är alldeles fantastiska mängder. Många människor flyttade därför till Bohuslän, när det nu fanns gott om tillfälligt arbete.

Sillfisket gav upphov till industriell verksamhet både ifråga om saltning och trankokning. Ofta kombinerades verksamheten i de s.k. skärgårdsverken vid samma anläggning. Utöver stora anläggningarna fanns det ett stort antal små salterier på olika håll längs kusten. (Se Johan Petterssons stora inventering Skärgårdsverken i Bohuslän)

En inventering av alla trankokerier och sillsalterier gjordes av myndigheterna år 1787. På Orust fanns det då i Stala, Långelanda, Myckleby, Torp, Röra. I Inlands fögderi uppges bl.a. Forshälla och Resteröd.

En detaljgranskning av Myckleby socken visar förekomsten av trankokeri och salterier enl. följande (efter Pettersson):

Allmag, trankokeri med 3 kittlar på insockne frälsehemmanet Allmag Sörgårdens ägor och tillhörande adjutanten Carl G. Simmingschiöld

Brunnefjäll, Trankokeri med 2 kittlar tillhörande Lars Esbjörnsson. Trankokeriet låg vid Kellevik(Kittelvik)

Båtebråten, Trankokeri med 2 kittlar på Brunnefjälls ägor tillhörande And.

Holmsten i Assmunderöd, (Vid Runns vattens utlopp i saltsjön)

Båteviken Salteri och trankokeri med 2 kittlar på Öbergsnäs ägor och tillhörande handelsmannen Samuel Bagge Uddevalla.

Stillingsön under Kåröd säteri. Salteri tillhörande handelsmannen Williamsson. Salteriet finns kvar 1806 enl.

brandförsäkringsvärdering. Ägare var då handelsmannen Carl Lönner Uddevalla.

Öbergsnäs. Salteri tillhörande handelsmannen Gudmund Bagge i Uddevalla. Flera stora byggnader redovisas på en lantmäterikarta 1784 vid stranden av Öbbe ägor.

Hur påverkades socknen och dess människor nu av de nya förhållandena? Verksamheten krävde inte bara båtar och folk som fångade sill, det krävdes massor med salt, det behövdes tunnor som förpackningskärl, det krävdes ved under trankittlarna, virke till magasin, bryggor, salteribodar och andra byggnader och det behövdes transporter av sill för export, av salt, av ved och av olika förnödenheter som den ökande befolkningen i kustregionen kunde efterfråga.

Som framgår av förteckningen ovan blev sillfisket en näring som drog till sig kapital från handelsmän i städerna som ville tjäna pengar. Det kunde bli lönsamt att satsa på saltimport, sillexport, tunnfabrik, fartygsinnehav och rederiverksamhet. För en stor del av befolkningen förutom bönderna (backstugusittare, strandsittare, torpare och drängar) vidgades möjligheterna till arbetsförtjänster vid sidan om jordbruket på ett dramatiskt sätt. Båtbyggeriet som hade lång tradition längs östsidan av Orust stimulerades av ökad efterfrågan. Behovet av virke kunde tillgodoses eftersom östra Orust och Inland hade ganska mycket skog.

Många hemmansbrukare utnyttjade rättigheten att agera som silluppköpare. Det bör observeras, att sillen brukade gå till i augusti eller senare på hösten, då det vanliga jordbruksarbetet gick på lågvarv.

Av det ovan sammanfattade förstår man lätt att en bonde, hans familj och husfolk i Myckleby hade chans till goda förtjänstmöjligheter under den här tiden och dessutom underlättades försörjningen av den stora barnaskaran och som extra bonus kunde åkrarna gödas med sill- eller trangrums.

Det är högst sannolikt att Nils Rasmussons flytt till Kåröd och hans senare köp av hemmansdel där kan ha finansierats genom förtjänster i samband med sillfisket. Även när det gäller barnens yrke och utkomst har sillfiskeperioden och åtföljande samhällsförändringar spelat in.

Om coopverdieskepparen Samuel Larsson och hans sjöfarande familj

En av Nils Rasmussons döttrar, Britta född 1799, gifte sig med Samuel Larsson i Hede f. 1792.

Hans liv visar oss hur man i Bohuslän efter högkonjunkturen med sillen klarade omställningen till mer normala tider genom ökad fraktsjöfart och förbättrat jordbruk. Att bedriva fraktfart i större skala och till andra länder möjliggjordes genom att myndigheterna tog bort begränsningar för bondeseglationen som man från statens sida under århundraden (som vanligt) sökt begränsa och reglera). Med utgångspunkt från bouppteckningen kan vi måla upp en bild av honom själv och hans liv.

År 1852 den 5 juli förrättades bouppteckning efter coopverdieskepparen Samuel Larsson Hede som den 7 sistlidne april 60 år gammal aflidit och till sterbhusdelägare efterlämnat:

1. *Enkan Britta Larsson*
2. *Sonen sjökaptten Niclas Hedström 30 år*
3. *Sonen sjökaptten Lars Hedström 25 år*

4. *Sonen studenten Otto Hedström 21 år*
5. *Sonen Simon Hedström 12 år*
6. *Dottern Inger 29 år gift med tillstådesvarande sjökapt. Joh. Andersson på Bufvenäs*
7. *Dottern Maria gift med styrman Josef Johansson i Hede*
8. *Dottern Johanna Soffia 19 år*
9. *Dottern Mathilda 17 år*
10. *Dottern Christina 10 år*
11. *Dottern Charlotta 8 år*

Att de vuxna sönerna valt sjölivet framgår tydligt (men Otto blev jurist) och att döttrarna gift sig med sjöfolk är lika klart. Det intressanta är att se hur släktingarna i stor utsträckning utgör besättning på båtar, som man också delvis äger.

Ägandeformen var i detta sammanhang partrederiet. Man kunde äga bråkdelar i flera fartyg för att på så sätt sprida riskerna.

Samuel Larsson kan vi föreställa oss iklädd ytterrock av blått kläde eller som skeppare i stortröja med byxor och stövlar (han hade 3 par) rökande en silverbeslagen sjöskumspipa med tobaksfläckigt brunvitt huvud och knackande på sin barometer. På näsan har han då ett par glasögon med silverskalmar. En passare av mässing och en kikare hör också till skepparutrustningen. Att känna till lagar och förordningar var nödvändigt och en orsak till att två exemplar av lagboken finns med i boet. Kanske ett exemplar hemma och sjölagen ombord?

På kvällarna hemma kunde han tänkas sitta med ångande toddyglas (I skåpen fanns det 1 1/2 dussin) i den stoppade soffan tillsammans med andra skeppare och berätta - just det - skepparhistorier. Följande uppgifter kan man få fram om fartygen (Gert Johnard har dokumenterat detta i KH-bladet nr 3 1989)

I boken *Sjömän fartyg och samhälle Studier i bohuslänsk sjöfartshistoria 1800-1900* red. Ragnar Olsson får man en väldokumenterad redovisning av perioden.

Slupen Ceres

Upptagen i bouppteckningen efter Samuel Larsson till 1/6.

Det var en slup av ek och furu med en dräktighet (lastförmåga) på 39 läster

Galeasen Maria Charlotta

Upptagen i bouppteckningen efter Samuel Larsson 1852 till 1/6.

Det var först en slup, senare en galeas, befälhavare var 1841 H Olsson, dräktigheten var 35 läster och den var byggd av ek och furu.

1831 var Samuel Larsson skeppare, bästeman var svågern Anders Åkerström gift med Maja Nilsson.

Skonerten Carolina

Upptagen i bouppteckningen efter Samuel Larsson till 1/6.

Skonert i ek och furu med en dräktighet på 49 läster.

Befälhavare Johannes Andersson Syltenäs gift med Inger Samuelsson (alltså svärson till SL)

Skonerten Hercules

Befälhavare och redare Niklas Samuel Hedström. Delägare: Olof Nilsson (son till Nils Rasmusson), A.O.Holgersson, Samuel Larsson (1/6)

Dräktighet 53 läster

Kopprad 1854

Noterad i Malmö 1852 och 1854.

Slupen Amiralen

Skeppare Johannes Andersson Syltenäs Bästeman Olof Åkerström från Öbbe gm Inger Nilsson f. 1796.

Kock: Sven Åkerström från Öbbe 14 år

Skonerten Martin Luther

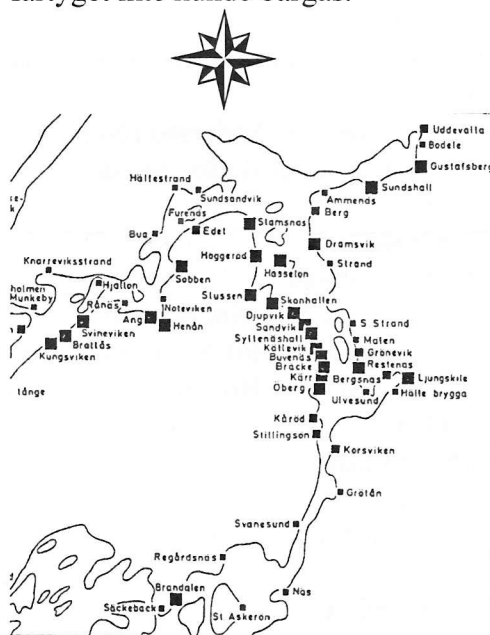
Ett kvitto underskrivet av Samuel Larssons änka Brita Larsson daterat Kåröd den 11 november 1873 visar att hon mottagit redovisning för auktion efter försålda skonerten Martin Luther utgörande Rmt 195 och sex öre.

Vidare står det att hon av Bengt Larsson i Varekil mottagit en likadan summa för 1/6 i skonerten Martin Luther.

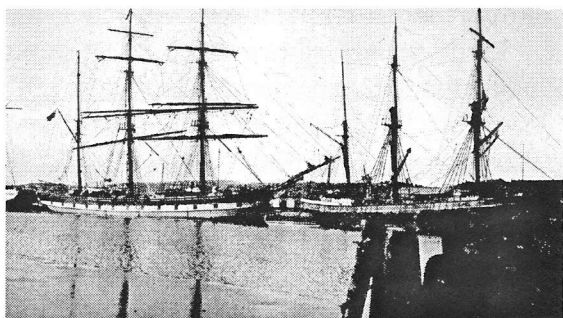
Om fartyget säger skeppslistan år 1869 att det var en skonert och att byggnadsorten var Orust.

Dräktigheten var 30 läster och djupgåendet 11. Fartyget var byggt i ek och furu och förbyggt (ombyggt) 1861.

En tidningsnotis från 1872 nämner att Lysekils tullkammare rapporterat att skonerten Martin Luther strandat i den hårda höststormen vid Grötö utanför Lysekil och blivit vrak. Kaptenen A.O. Holgersson och besättningen hade räddats. Vad Brita Larsson erhåller är sannolikt pengar från vrakauktionen som var en normal företeelse efter en strandning om fartyget inte kunde bärgas.

Detalj av karta i Sjömän, fartyg och samhälle, som visar båtbyggerier och varv på östsidan Orust. Det var inte långt mellan varven.

Från Uddevalla hamn o. 1900

Lars Torstensson har känt på sig att Samuel Larsson var aktuell i årets blad. Han har bidragit med följande artikel som utgör en utmärkt fortsättning på vad som ovan skrivits.

Hedes historia klarlagd

Myckleby hembygds- och fornminnesförening utger en skriftserie med titeln Myckleby socken. Gårdarnas och torpens historia. Under året har del 4 utkommit. Den behandlar Havberg, Skörbo, Linneberg och Hede. Dessa gårdars historia beskrivs, liksom deras invånare sedan äldsta tid.

Boken, som är rikt illustrerad, har arbetats fram av en studiecirkel. Förordet är undertecknat av bl. a Ethel Hammeltz och Hervor Solander, så jag förmodar att man kan vända sig till dem om man vill införskaffa boken, och inte hittar den i bokhandeln.

Jag citerar här vad som står om Samuel Larsson, hans hustru Brita och deras barn, eftersom det har särskilt intresse för släktföreningen:

"Samuel Larsson, f 1792, gift 23 februari 1821 med Brita Nilsdotter f 1799 ... Dotter till Nils Rasmusson och Inger Olsdotter, Kåröd.

Samuel och Brita blev stamföräldrar till släkten **Hedström**, som ingår i släktföreningen Kåröd-Hede.

Makarna fick många barn men de drabbades också av många sorger. År 1847 inträffade en tragisk olycka, deras yngsta dotter Börta drunknade i gårdsbrunnen.

Hon var då 15 månader gammal. Av deras 14 barn dog tre som små. Barnen tog sig namnet Hedström.

Niklas f 1821, gick, som så många andra Hedepojkar, tidigt till sjöss. Han tog sin sjökaptensexamen i Malmö 1846. Han förde 'Herkules', en skonert med sju mans besättning. Fartyget gick i trafik på England. I juni 1852 påmönstrade han en besättning och gav sig iväg till Australien. Fartyget ankom till Melbourne i september 1853 med en last av styckegods och med tre passagerare ombord. Niklas seglade herefter under några år i kusttrafik mellan företrädesvis Melbourne och Port Frederick, vid Launceston på Tasmanien, med last av allehanda slag, och även i viss mån passagerare. Herefter kom han troligen att driva hotell och någon form av affärsrörelse på Tasmanien, där han även gifte sig med Alice Wilkinsson, f 1846.

I slutet av 1860-talet for han emellertid till Fiji, i Melanesien. Här innehade han till att börja med tjänsten som hamnkapten i Levuka (på huvudön Viti Levu), men lär ha fått sluta på att han ägnade för mycket av sin tid åt djuphavsfiske. Han slog sig i stället ned på ön Vanua Levu, där han blev plantageägare och kopragrossist.

Han byggde så småningom ut verksamheten till ett handelshus, som senare sonen John Maynard Hedstrom, f 1872, utvecklade. Företaget blev ett av de största i landet och hade affärsfilialer överallt på öarna. Maynard Hedstrom besökte Sverige i slutet av 1890-talet.

Simon Hedström, f 1839, gift första gången med Charlotta Gustava Sandbeck, död i juli 1885. Gift andra gången med Maria Eugenia Sandbeck, f 1847. Simon hade gått i handelslära i Skövde. 1862 kom han till Varekil och öppnade handel tillsammans med sin kusin, Charles Nicklas Pettersson.

Den 31 juli 1867 köpte Simon Hedström, tillsammans med samma kusin, Svanviks

säteri av arvingarna till Johan Fredrik Hellberg och Gustava Billström. År 1871 sålde Simon sin andel till ovan nämnde, C N Pettersson.

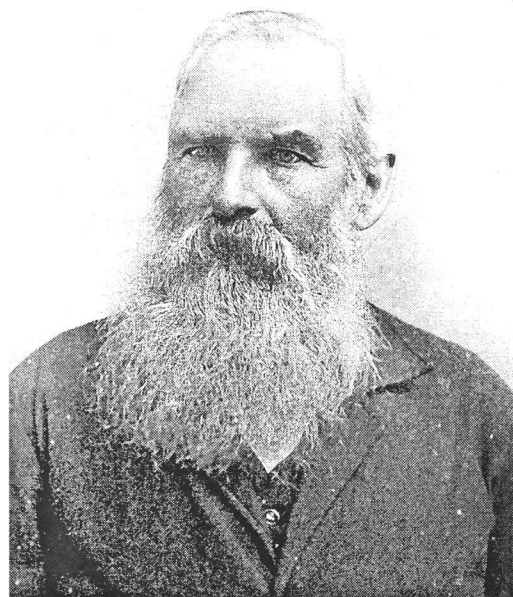
1870 flyttade Niklas till Svanvik, då blev Simon ensam handlare på Varekil. Simon var driftig och jordbruksintresserad. Han ville göra Varekil till en centralort på Orust. Simon lyckades få veterinärstationen förlagd dit. Dessutom post-och telegrafstationen. Han efterträddes av systersonen Simon Ludvig Berntsson, f 1860 på Linneberg. Simon Hedström dog 1911.

Sonen **Lars** seglade som styrman. Han omkom år 1855 på Hudson Bay utanför Melbourne i Australien. Även brodern **Otto** var sjöman en tid, han var med brodern Niklas på resan till Australien, men återvände till Sverige.

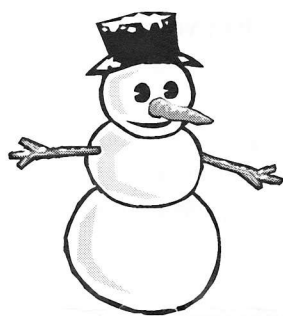
Otto blev häradshövding i Vänersborg.

Han var en av vårt lands yngsta häradshövdingar. Han dog där endast 28 år gammal. Otto hade studerat i Lund och där blivit god vän med Viktor Rydberg, kanske var det denne som inspirerade Otto att skriva en hyllningsvers till sin fars begravning."

Dikten återges i boken, som också redogör för Samuels och Britas barnbarn och barnbarnsbarn.

Niklas Samuel Hedström.(1821- 1900)
Fotot är kanske från 1890-talet och fotografen är Cawston & Sons , St Johns St., Launceston på Tasmanien.
På internet kan man spåra hans sjöliv. I en skeppslista från Public Record Office Victoria Australien noteras skonerten Hercules ankomst 1853 med passagerarlista omfattande 7 namn däribland brodern Otto H. I Australian Shipping 1788-1968 finner man följande:
Departure of the brig Hercules from Sydney 1st Feb 1855 to Geelong.
Master: Hedstroem.

De yngre i släkten har hörsammat bladredaktörens önskemål om bidrag. Här följer en skildring av Ylva om hur en dag förra året hos morfar (Kalle Hagsköld) på Tjärnö söder om Strömstad kan förflyta.

En dag hos morfar

Det är bland det roligaste som finns att vara hos morfar!
Varje dag får man stiga upp klockan åtta och ta hand om hästarna.
Efter det äter vi kaffe och smörgås som alla andra dagar hos morfar. Sedan skulle morfar smälta maten, ta en kopp kaffe till och en pipa rök. !
Efter det så hämtade vi Tory och Chippi, våra hästar, för att vi skulle rida.
Vi red en rolig runda som tog två timmar. Sedan åkte vi och handlade men först tog vi ut hästarna i hagen. När vi kom hem tittade vi på tv och åt lite smörgås. Sedan åkte vi till mormor för att äta middag. Det är morfar som lagar den som vanligt. Vi åt

rådjursadel, potatis, sallad, sås och rönnbärsgeleé och det var ganska gott. Men jag har aldrig riktigt tyckt om rådjursadel. Sedan åt vi glass som heter Sundborn punsch och den var god. Till kvällen kom mamma, Micke och mina småsyskon Anders och Helena. De skulle hämta möbler i morbror Gunnars gamla rum. Sedan när mamma och gänget hade åkt hem så åt vi kvällsmat och gick och la oss.
Det hade varit en rolig dag.

Ylva 12 år (Släktgren 1:7 via Brita Nilsson, Christina på Houg, JO Johnard)

Så här skriver **Max Römbo** Göteborg (7 år släktgren 1:7, samma bakgrund som Ylva)

När jag var i Turkiet

Jag åkte till Turkiet. Vi åkte med flygplan. Det var mamma, pappa, Josefin min lilla syster Astrid och jag. Vi åkte på semester. Turkiets huvudstad heter Ankara. Svarta havet och Medelhavet ligger vid Turkiet. I Turkiet talar man turkiska. Jag talade engelska på restaurangerna och på hotellet. Människorna i Turkiet hade svart hår, brun hy och bruna ögon. Många var långa och de var fint klädda. Vi bodde i staden Belek som ligger vid Medelhavet.
Vi bodde på ett fint hotell där det fanns inomhuspool. På dagarna gick vi för att bada i poolen och vid stranden. När jag var på stranden byggde jag ett sandlott. Det var ett runt slott med en sandmur runt. Vi byggde en sandmur för att skydda borgen.
Det fanns roliga vattenrutschkanor vid poolen som gick snabbt att åka i. En dag var vi på en teater som var från romartiden. Förr i tiden slogs människor mot tigrar där. På kvällen bowlade jag. Vi åt ris och kycklingklubbor. Till efterrätt åt jag chokladpudding och glass. Det roligaste på resan var att åka vattenrutschkana och bada i inomhuspoolen och utomhuspoolen.

Johan Otto Johnards villa i Uddevalla
Södertullsgatan 2 uppförd 1906.

**Protokoll fört vid släktmöte med
Släktföreningen Kåröd-Hede lördagen
den 12 juni 2004 på Åh stiftsgård.**

Närvarande: Ing-Mari Abrahamsson,
Christina Andersson, Bengt Olof
Bengtsson, Birgitta Carlsson, Ulla
Hagsköld, Anne Frahm, Bengt Johnard,
Henrik Johnard, Marie Johnard, Olof
Johnard, Birgitta Johnard, Gunnar
Josefsson, Rut Josefsson, Gullan
Martinsson, Niklas Rosengren.

§ 1

Valdes Olof Johnard till ordförande och
sekreterare för mötet.

§ 2

Fastställdes att mötet hade blivit behörigen
utlyst.

§ 3

Till att jämte ordföranden justera dagens
protokoll utsågs Bengt Johnard och Marie
Johnard.

§ 4

Fastställdes röstlängden baserad på de vid
släktmötet närvarande.

§ 5

Föredrogs styrelsens verksamhetsberättelse
för den gångna tvåårsperioden.

§ 6

Föredrogs kassarapport jämte
revisionsberättelsen av revisor Birgitta
Carlsson.

§ 7

Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för
verksamhetsperioden sedan föregående
släktmöte år 2001.

§ 8

Beslöts att årsavgiften from 2005 skulle
vara 100 kronor. Højningen motiverades
med behovet att satsa på
marknadsföringsåtgärder för att stimulera
intresset för föreningen
samt att ha medel i kassan för extra
insatser vid kommande släktmöten och för
underhåll av hemsidan.

§ 9

Under övriga frågor diskuterades
släktföreningens verksamhet mot
bakgrunden av tidigare erfarenheter och
diskussioner. Den återkommande frågan
gällde det önskvärda i att stimulera till ökat
intresse för släktföreningen, ett större
deltagande i släktmötena och ett ökat antal
betalande medlemmar. Bengt Olof
Bengtsson framförde att stadgeändringen
avseende frekvensen av släktmöten till ett
under en femårsperiod vore mindre lycklig.
Det borde vara släktmöten åtminstone
vartannat år som tidigare och dessutom
borde de utöver måltid innehålla något
intresseväckande arrangemang som kunde
samla släktingar i stora skaror i likhet med
vad som skedde vid utflykten med ångaren
Bohuslän i samband med 1990 års
släktmöte.

Henrik Johnard ansåg att föreningen borde
genomföra aktiva marknadsföringsåtgärder
bl.a. genom brevutskick och därvid visa på
vad medlemskap i föreningen kunde
erbjudas.

I detta sammanhang efterlyste flera
närvarande en tydlig grafisk framställning
av släktförhållandena t.ex. i form av ett
släkträd, något som skulle kunna bidra till
ett ökat intresse för släktens historia.

Ordf. noterade tacksamt olika idéer som kunde främja föreningens fortlevnad och som gärna skulle prövas men konstaterade samtidigt att ett vikande intresse sedan lång tid tillbaka visats för släktföreningen och att stadgarna omarbetats för att ändå kunna hålla igång en verksamhet i skriftlig form baserad på forskning och komplettering av släktregister och inventering av hembygdens historia. Genom tillkomsten av en hemsida för föreningen fanns from detta år möjlighet att nå ut till yngre släktingar och på det viset knyta dem till föreningen. Som komplettering till ett släkträd i grafisk form framhöll ordf. vidare, att en bok med en sammanställning av hembygdens historia utifrån ett Kåröd-Hede –perspektiv kanske vore ett intressant projekt som kunde innefatta bidrag från olika släktmedlemmar. Genom datatryck kan produktionskostnaden för en mindre upplaga hållas på en rimlig nivå. Släktmötet uppdrog åt ordf. att tillsammans med styrelsen diskutera innehållet i en sådan bok.

§ 10

Till ny styrelse för kommande verksamhetsperiod valdes
 Olof Johnard – ordförande
 Barbro Lundgren vice ordförande och kassör
 Ing-Mari Abrahamsson
 Christina Andersson
 Henrik Johnard
 Marie Johnard
 Gunnar Josefsson
 samt som styrelsesuppleanter
 Anders Johnard
 Bengt Johnard.

Till revisorer valdes Berit Carlsson och Birgitta Carlsson med Anne Frahm och Margit Tängerstad som suppleanter.

§ 11

Släktmötet avslutades

Raneberg dag som ovan

Olof Johnard

Justeras:

Bengt Johnard

Marie Johnard

Från släktmötet på Åh stiftsgård. Från vänster Bengt Olof Bengtsson, Marie Johnard, Birgitta Carlsson, Henrik Johnard, Birgitta Johnard (skymd) Ulla Hagsköld.

Ordföranden efterlyser för Kåröd-Hedeboken bilder från 1800-talet på olika fartygstyper – slup, jakt, skonert, brigg. Vidare behövs illustrationer med vardagsliv och fest från Myckleby. Gamla redskap mm.

Naturligtvis också personbilder för fotogalleri. Var lugna, ni får bilderna tillbaka efter skanning!